

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15, CELOLETNO DIN 60/ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTINO/OCIASI PO CENIKU/POŠTNA ŠTEVILKA PO DIN 150, POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA V VČITELJSKI TISKARNI/ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO/ANONIMNI DOPISI SE NE PRIOBČVETJO/POŠTINA PLAČANA V GOTOVINI TELEFON ŠTEV. 906.

Obdali so se s stražami!

Državna zaščita T. P. D. -- Preiskava radi g. ravnatelja Huberja. -- S stražami obdani Julijus Pauer. -- Deputatni premog in trboveljsko orožništvo. -- Stražo v za čito T. P. D. mora vzdrževati trboveljska občina. -- Mir v Trbovljah.

V Ljubljani jih štiti in straži cela konica detektivov in stražnikov, ki morajo čuvati za par borih par ponoči in podnevi imetje in varnost onih, ki se brez miselnosti igrajo z življenji tisočev bednih izročnih ljudi v oblast. Tujemu predstavniku te družbe je bilo slučajno skrivljenih par las na glavi in malo opraseno njegovo praznično odelo, pa so že mesec dni neprestano na nogah in iščejo usodnih čevljev onega zlikovca, ki je imel pogum samega g. ravnatelja velemožne T. P. D. povprašati malo ostreje po njegovem mnenju o posledicah nepotrebnih redukcij pri T. P. D. Ko je bil sredi Ljubljane ubit delavec po rokah svojega sodruha, ki sta zapeljana napadla Orjunaša, niso naši pravice krivca, ki je pobegnil, da ga še danes ni doletela roka pravice. Najdeni tudi ni bil še doslej oni misteriozni napadalec, ki je končal sredi ulice življenje brata Pipana. Izsledeni tudi še niso emisari zapadje naše sosede, ki se nemoteno krečejo po našem ozemlju.

Kakor se trudijo doseči kar najboljšo varnost za krivonosne gospode in bivše eksoficire na Aleksandrovi cesti, tako posvečajo nič manjšo pazljivost tudi gospodinu Juliju Pauerju, trboveljskemu direktorju in vrednemu nosilcu reda Sv. Save III. razreda. Obdali so ga s stražami tako na goro, kakor kraljevo veličanstvo ali pa naše največje skladišče razstreliva. Tako vrše sedaj službo pred njegovo rezidenco orožniki, katerim je pred par meseci odvzel denarij premoega iz razlogov kalkulacij in štednje. Teško in nevaldežno je njih delo, kakor je bilo tedaj, ko so morali kot sinovi svojega naroda z bionetj dušiti nekinevaločerj erd proti razpadočji Avstriji.

Plačevati jih pa mora nesrečna trboveljska občina, ki mora poleg vseh stotin pri T. P. D. izgaranih in izmorcenih staroupokoencev in reducirancev vzdrževati še telesno stražo despotom T. P. D. Ti si bi pač lahko za svojo sijajno plačo že sami vzdrževali primerno število osebnih stražnikov, če se že radi svojega dela ne počutili med na-

šim dobrim in preponižnim ljudstvom varnim.

Široka so ramena naših poštenih orožnikov in velika je njih zvestoba. Zategadelj lahko gospod Julij Pauer mirno spi na lavorikah svojega trudapolnega dela in ukazuje i v naprej kot faraonov priganjač iz žetim sužnjem T. P. D., da ne sme stopiti pred njegovo sveto obličje nihče izmed njih, če niso navzoči delavski zaupniki.

Trbovlje so danes mirne. Zastonj je pričakovanje onih, ki mislijo in računajo z morebitnimi ekscenci in deianskimi razračunavanji. Orjuna Trbovlje je tudi tolikani disciplinirana, da so povsem brezoludne taine želje gotovih gospodov okoli T. P. D., da bi jim s svojimi morda nepremišljenimi akcijami pomagala pri njihovih konspiratorskih načrtih. Orjuna bo udarila tedaj, kadar bo to njej po volji, ne pa po želji teh gospodov.

S stražami se je obdal gospod direktor inž. Pauer. Strah ga je njegove lastne slave, ki si jo je priboril šopireč se po pašaluku brezpravne raje v despotovini T. P. D. Bojazen ga spremlja na vseh njegovih potih, kjer ga morajo čuvati pred plačili onih, kojih živlensko eksistenco je potepal s težkim zlatom plačano potezo svojega peresa. Ljudje, ki so poznali dostojne postavbe in zakone pisane na papirju samo za bednike in razžaljene, zatiratelje jugoslovenskih nacionalistov, ključje sedaj na pomoč postavbe, da pod njihovo senco skrivajo svoje grehe.

Zastoj pa je vse to! Prišel bo dan, ko bo nadočila ura sodbe, pravične in poštene, kot je narod zanušenih trdnov v dolini solza in gorja Zaenkrat se je hlapec Jernej zagrizel v bolešt svoje zemlje, ker čuti, da je ni zani pisane pravice. Sodba, ki bo morala biti izrečena, da ne spi. Zaman so vsi črni naklepi in zlata zvenketanje, ki ne bo zadušilo do neba segajočih obtožb onih, ki se danes perejo zaman z lažljivimi obrambami in pojasnili.

Udarec s nasilim bičem, ki je bil zadan z redukcijami T. P. D., ne bo in ne sme ostati nenagrajen.

I. T.

Predsednik trboveljske Orjune in ravnatelj inž. Pauer.

(Nadaljevanje.)

G. ravnatelj! Teško mi je odkrivati tem potom resnico. Kriv nisem temu sam, saj sem no znani preiskavi molčal in čakal čez leto dni, da mi dokazano krivico popravite. Ker Vi g. ravnatelj tega namenoma niste storili, sem izgubil v Vas zaupanje, da ste za pravično stvar dostopni. Znano je, da ima s kršitelji zakonov najprej posla orožništvo in sodišče, vendar so vsled tega te ljudi pri rudniku do sedaj le v redkih slučajih odpuščali.

Poznano je, da je pri rudniku nekaj nameščencev, ki so že marsikaj grešili, bili disciplinarno kaznovani. Že po celem rudniku kot nadležni ali nerabni od obrata do obrata prestavljeni in podobno. Med njimi so taki, ki niso državnega jezika nič ali pa slabo veščji in ki zahtevajo pri izpolnjevanju predpisov pred Slovenci do starih protokolicah še izjem in predravje. O teh bomo še govorili. Poznam nameščence, ki je celo neproduktiven, povrhu pa napravlja rudniku letno še naimani 4000 Din nepotrebnih izdatkov. Med temi je mnogo mlajših od mene, ki jih redukcije niso zadeli. — Naglašam, da ne želim nikomur redukcije! Govorim le o

krivičnem postopanju pri redukcijah, ker se je porabila proti meni in številnim drugim reducirancem poseba mera pravice, rekel bi maščevanja brez vsake predhodne sodniške ali disciplinarne preiskave oziroma kazni zato, ker nismo hoteli, zlasti Orjunaši zatajiti vere v Nacijo. Naj sodi sedaj javnost, in si cer: Sem tukajšen rojak, Oče in mati sta delala že pred 43 leti pri rudniku v Trbovljah. Moja skupna služba in delo pri rudniku znaša 8 let. — Vi g. ravnatelj ste čitali dobro izpričevalo iz moje prejšnje 15-letne vojaške službe, ki se glasi brez kazni itd., kar znači, da sem dovolj discipliniran, da tudi v zadnjih šestih letih službe pri rudniku iz lastnega nagiba nisem nič zagrešil. Vršil sem rudniku izredno dobro službo.

Nekako 11. februarja t. l. prišel je k meni g. Staudegger in mi med drugim iz lastne iniciative predočeval, da nihče ne ve, kako močno in važne zveze ima T. P. D. na visokih merodajnih mestih, da je še ni nihče in io ne bo nihče premagal. — Opozarjal me je, da je treba biti previden. — Dovolj mi je bilo tega, čemu bi mi to pra-

vil, ker če nisem nič zakrivil, se nimam ničesar bati. Če sem kaj zakrivil, naj se me kliče najprej na odgovor in uvede disciplinarne preiskava. — Čudna so ta pota, premišljenim jih še danes.

Zadnji dan pred napovedano mi redukcijo, t. j. 28. februarja t. l. skušala me je poštena in zelo ugledna oseba pregovoriti, naj ne vodim začasno jaz poslov tukajšnje Orjune z izgovorom, da sem bolan, ker bom sicer sigurno reduciran. Orjuna v Trbovljah na bode radi tega razpadla. Ta oseba je hotela mojo izjavo, da io sporoči Vam g. ravnatelj. — Tudi na to nisem pristal, misleč, da bi me potem še lažje reducirali. — In kako bi bil ta umik za mene sramoten, če bi zapustil v najvažnejšem trenutku pravor Orjune?

Dal sem torej za mojo idejo, za Nacijo rajši eksistenco, Orjuni v Trbovljah ne more do danes še nihče dokazati za las nezakonitega proti T. P. D. Še več! V teh težkih urah vidimo v Orjuni vzorno disciplino in red, kakor v najboljši armadi. — Vse delo in trpljenje pa je namenjeno v pomoč zatiranim in jugoslovenski naciji.

Dokazal sem že pred letom, kaj so zinožni denuncijanti. Če se prizadeti še danes za svoje »Lipčete« maščučelo, je dolžnost centralnega ravnateljstva, da uvede nepristransko preiskavo. Brez predhodne pravične preiskave je tako nastopanje nezakonito in krivično, redukcije Orjunašev in še marsikatero druga redukcija samo maščevan akt gotovih oseb, ki nimajo nič vesti ne čuta.

Značilno je, da obstoilo kar trije nasprotujoči si vzroki moje redukcije, in sicer:

1. pismena odpoved »žal radi premogovne krize smo primorani Vam s 1. marcem 1926 službo odnovedati«.

Bil sem najstarejši hišnik. Moje mesto je zasedel takoj od mene 4 leta mlajši poduradnik, znani Alojzij Kadunc, s katerim so me že od tedaj izpodirivali, ko nisem šel v klerikalni tabor, zlasti pa no 1. juniju 1924. — Ta vrši baie samo del moje službe. — Ta redukcija je neopravičena tudi v tem, ker se ne bo odpiralo hiš, ker čaka še okoli 500 strank, kie se bo kakšno stanovanje izpraznilo. — Radi gladi in slabih razmer bodo nastale bolezni in služba hišnikov bode tembolj potrebna, da se vzdrži snaga in red.

Imam hišo brez zemlje. Pri tej draginji s hišnimi popravili in visokimi davki je razumljivo, da nimam od hiše nobenega vžitka. — V dobro rudnika, kjer manjka stanovanj, imam pod streho še tri rudarske družine.

2. V Ljubljani se je izrazil — vzrok moje redukcije, da nimam kvalifikacije (zmožnosti) za mojo službo.

Vsa javnost v Trbovljah danes ve in govori, da sem bil skrben hišnik. Vem, da tudi vi g. ravnatelj danes drugače ne mislite. Saj imam že 6 let to službo, ne da bi me kdo kaj opominjal. Trdno pa sem prepričan, da delodajalec ni opravičen kratiiti komu svobodo lastnega prepričanja.

Tudi g. inž. Krassnig je priznaval moje vestno in marljivo službovanje skozi 5 let, zlasti ko je bil dobre volje, t. i. do znane preiskave, katera je ošvrknila njegovega sina Lipčeta, ki se je v tem času znaino poboljšal in tudi pisarne niso več smrdtele po pijači in drugem. Ker pri te preiskavi nisem padel jaz v jamo, katero so mi kopale nemoralne propalce, začutil sem takoj liho maščevanje proti meni, ki je narščalo leto dni, t. j. do danes, kar Vam g. ravnatelj lahko stvarno dokazem. — Štelo se mi je v zlo, da sem ustavljal pijačevanje med službo v pisarni, zlasti ob plačilnih dnevih do krčmah brez sramu, na račun itak bednih troinov, ki se znojilo v

podzemskih ali drugače nevarnih kraljih za vsak dinar.

Ko je bivši nadhišnik zadnja leta svoje posle sploh popuščal in od službe izostal, sem vodil jaz vse te posle brezhibno. Bali so se, če bi prišel jaz na to obliubieno mi mesto, da bo pijačevanje in zabava v teh pisarnah prenehala. — Zato so me onemogočili na nelep in nečasten način.

Prva leta moje službe 1921., 1922. in 1923. sem služil gosp. inž. Krassnigu celo za tolmača slovensčine v nemščino in obratno. Nemščine sem se naučil kot samouk in to od tedaj, ko sem bil pri orožništvu v čisto slovenskem kraju. — Prihatal je tam namreč nemški oficir, ki ni znal slovensko in mi rekel, da bom moral jaz službo pustiti, ker ne znam nič nemško. Časi so se izpremenili in mi še vedno ne vračamo zob za zob.

Danes po 4 letih v svetovni vojni, ko znam slovensko, nemško in še tretji jezik, da tolmačim še drugim in celo obratovodju inž. Krassnigu, pa pravite, da nimam kvalifikacije za službo hišnika, katero sem že šest let vršil. Da, odjedli ste mi s tem izgovorom kruh?

3. Na neki konferenci koncem februarja t. l. pa so padle besede: »die Hetzer von Zim. obrat müssen sogleich verschwinden«. Kakšna razlika med vsemi vzroki, od katerih je slednji pravi in glavni vzrok osebno maščevanje moje redukcije.

Kakor vidite g. ravnatelj, sem no tako težkih in bridkih preizkušnih še vedno trdnega značaja, da zadržujem maščevanje razžaljene ga naroda. Ta znači pa bo šel tudi z menoj v grob. Upam, da me g. ravnatelj razumete!

Po omenjeni konferenci, kakor bi vrgei bombo — sva dobila z bratom Pustom 3. marca ob 8. uri obvesčilo, da morava takoj t. l. v pol ure službo zapustiti. Ali ni to podobno hajduški krvavi justici, če se pomisli, da se še pri prekem sodu vršijo preiskave. — Tudi na Pustovo mesto je prišel takoj poduradnik, ki stoji blizo klerikalne stranke. — Tako g. ravnatelj niste delali niti s komunisti in ne z nikomur razun s Žnidaršičem. To da misli, kako težek je položaj delavca in prav je, da to preživlja Orjuna sama. To maščevanje, ki izvira iz Vašega nagiba, zahteva in izjiva obračun! In šla sva s bratom Pustom, ki bo svoje doživljanje in šikaniranje pri rudniku še sam opisal — brez disciplinarne preiskave, kazni in opominov na cesto v družbo nesrečnih. Saj je prav, da vidimo, kdo je tam in kdo je siromak in komu treba nuditi pomoč.

Gosp. ravnatelj! Oprostite, skoraj bi pozabil povedati, da tudi danes ne govorim kot reducirani nameščencec, nego kot jugoslovenski nacionalist med tisoči troini na cesti in premišljenim, kdo so ti dobri kulturni ljudje in kdo so pravzaprav »Barbari«, o katerih tako radi naglašajo tuierodci?

Sestanek vseh strank in organizacij v Trbovljah.

Dne 7. marca 1926 se je vršil v veliki dvorani g. Ane Forte na Vodah sestanek vseh strank in organizacij. Sestanek je otvoril zaupnik druge rudarske skupine g. Zupančič. Na dnevnem redu so bile redukcije. Kot prva točka tega sestanka je bilo poročilo g. Zupančiča o zadnji seji v Ljubljani, na katero so bili telefonično pozvani brez vednosti delavstva. Baje se je nahajala v soboto dne 6. marca v Ljubljani komisija iz Beograda, o katerem poteku pa se na tem sestanku ni razpravljalo. G. Zupančič je nadalje poročal, da se je na tej seji v Ljubljani sklepalo, da bo družba vsakemu reducirancu izplačala 5000.— Din v svrhu potovalnih stroškov v Francijo. K besedi se je oglasil g. dr. Janko Drnovšek, kateri je imel ugovor proti temu sklepanju, da bi se naše ubogo delavstvo

Vsebinā „Orjune“ šteV. 12:

Obdali so se s stražami... — Predsednik trboveljske Orjune in inž. Julijus Pauer. — Sestanek vseh organizacij v Trbovljah radi T. P. D. — Stari prijatelji. — Lumpenball v Celju. — Primorsko pismo. — Iz Radičevega pašaluka. — Skupščina Mariborskega oblastnega odbora. — Dopisi. — Kronika: Italijančarjenje. — Nemški kupleti. — Gospod poslanec Smedej in Orjuna. — Podlistek: Ivan Vekjet. — Oklic narodnega odbora za Belo Kraljino.

Gosp. ravnatelj! Kaj tri radi tega početja in moje redukcije moja žena, ki ni pri tem nič kriva?

Pri odhodu iz službe sem vzjel iz pisarne še moio sliko kralja Aleksandra s seboi, katera je bila nekaterim osebam trn v oči, dokler me niso z njo vred odstranili.

Maščevanje proti meni po že omenjeni preiskavi na ie bilo še sledeče: Trije hišni pomočniki so dobivali od rudnika mesečni pavšal 65 nadur. Bilo je zaslužno! Z ozirom na moje važnejše številnejše in odgovornejše delo, sem zaprosil v l. 1925. tudi jaz za ta pavšal, toda brez uspeha.

Dva hišnika sta prejela in še prejmeta mesečni pavšal 75 Din za obtele. To ie čisto opravičeno. Moja tovrstna prošnja v l. 1925. je bila odbita.

Začetkom januarja 1925 sem prosil pismeno g. inž. Krassniga za tridnevni dopust. Dobil nisem ne dopusta ne odgovora.

Prosil sem v l. 1926. za povešek plače ali prevedbo v razred s šolsko izobrazbo, toda tudi ta prošnja ni bila uslišana, čeravno se je to priznalo izredno znanemu g. Staudeggerju in drugim. — Tako se reže kruh v drugi meri jugoslovenskim nacionalistom. Ali ie centralno ravnateljstvo s tem sporazumno?

Ob narodnih slavnostih vsjho raz rudniških vil, pisarn itd. jugoslovenske zastave. Kako krasna je ta lupina, toda kako črivo jedro z ezinom na to tuierodno sovražno in škodljivo delovanje proti naši naciji, državi, zlasti bednim in vsestransko izčrpanim troinom? Kje je tu odkritosrčnost? Ali ni to nam v sferilo in zasmeh?

V rudniških revirjih je mrknilo človeško življenje. Življenje trpinov, solnce je zatemelo, kar spominja prav na veliki petek. Dolg je že ta dan, na katerem se baranta z ljudmi po 5000 Din, dan, ki predstavlja grob živih mrličev — Slovencev, ki čakajo hrepencev v strahoti in skrbeh, kedaj jim naznani veliki zvon uro vstajenja in novega življenja. Ta dan trpini, na bo prišel že vsaj kmalo, ker mora priti. Do tlej velja le še pogum, vztrajnost in skupno delo.

Fr. Purkhart,

predsednik M. Orjune Trbovlje.

Inserirajte v „Orjuni“!

Izvolil odbor, kateri je imel nalogo isto natančno pregledati. Po dvajsetih minutah je bila deklaracija ponovno prečitana in od vseh 11 strank, katere so bile zastopane, sprejeta in podpisana. — Nadalje se je oglašil še eden izmed delegatov, kateri je opozarjal delavstvo, da se ne izseljuje v Francijo, ker tam po njegovem izjavljaju vladajo rudarske stavke. — V nadaljnje postopanje in zasledovanje tega groznega terorja, katerega izvaja T. P. D. nad ubogim delavstvom, se je izvolil akcijski odbor, kateremu je poverjeno vse zaupno delo, da deluje in posreduje na vseh merodajnih mestih, da se T. P. D. dokaže, zakaj izvaja redukcije, katere so pri tej družbi popolnoma neopravičljive. — Gosp. Zorja je nadalje predlagal, da po njegovem mnenju deklaracija ni popolnoma na mestu in da se prečita njegova resolucija, katera pa ni prišla do glasovanja, ker je vsebovala samo informacijsko delo v razrednem boju in v njegovem delu ni bilo nobenega pravnega vlepoteznega protesta. — Jasnje je bilo dokazano na tem sestanku, da so vse redukcije samo pravi delavcu v oči, kajti obtožljivega materiala je bilo tako ogromno število, da bo družba primorana prej ali slej kapitulirati. Odbor kot takšen bo imel nalogo vsa obtožljiva materiala spraviti v javnost in na merodajna mesta. V dokaz resnice je, da mora družba že sedaj iskati ostale delavce po stanovanjih, da nadomestijo z naddelavniki reduciranje, kar je pa po zakonu strogo prepovedano.

Deklaracija se glasi:

DEKLARACIJA.

Zastopniki 11-ih organizacij, političnih strank in strokovnih združenj so na skupni konferenci z dne 7. marca 1926 v Trbovljah glede redukcij pri T. P. D. soglasno sprejeli sledečo deklaracijo:

1. Pezdravljajo trenutek, ko so se po 8-ih letih prepira zamogli sniti

pri skupnem delu, da odbijejo zločinski napad T. P. D. na naš narod in posebno na naše trboveljske sodržavljane-rudarje.

2. Ugotavljajo, da smatrajo dejstvo, da T. P. D. še do danes ni hotela pokazati svojega pravega premoženjskega stanja, da so se vse njene dosedanje izjave izkazale kot neutemeljene in neodgovarjajoče resnici, da redukcije niso utemeljene ne iz gospodarskega niti s kaknega drugega stališča, ampak imajo le namen še povzročiti že itak horendne dobičke družbe.

3. Izjavljajo, da smatrajo početje T. P. D. kot nedopustno in sramotno zaštev celokupnega naroda, kakor tudi, da smatrajo celi boj proti svojemu delavstvu kot boj proti celemu narodu.

4. Sprejemajo na znanje izjavo T. P. D., da je ona sprejela boj na celi črti in izjavljajo isto iz svoje strani.

5. Izjavljajo, da v tem boju ne bodo trboveljskega delavstva nikdar zaštev celokupnega naroda, kakor tudi, da smatrajo celi boj proti svojemu delavstvu kot boj proti celemu narodu.

6. Apelirajo na g. ministra za šune in rube in posebno tudi na g. ministra za socialno politiko, da z vsemi sredstvi prisili T. P. D., da spoštuje in izpolnjuje zakon o zaščiti delavcev.

7. Apelirajo na celokupni narod in vso javnost, da do skrajne meje podpira svoje nesrečne trboveljske sodržavljane rudarje.

8. T. P. D. hoče odpuštili delavce, ki delajo na dnevnih kopih, četudi namerava produkcijo na dnevnih kopljih še povečati. Neodvomno je, da bo podjetje Duklj, ki eksploatira dnevne kope, to delavstvo zopet vzelo v službo, a po pfačah, ki so tam v veljavi, t. j. Din 3.— do 4.—, to jasno dokazuje, da se dela krizo umetno z namenom, da se znižajo delavcem plače na uro. I. T.

osnoval v Celju Sreski Odbor, enakih odbori drugod se na morajo še osnovati.

Zivahno je bilo tudi propagandno in agitacijsko delo. Glavni tovrstni dogodek je bil Beograjski kongres, na katerega je poslala oblast okrog 300 bratov in sester, od teh nad polovico v krovin. Dne 15. avgusta se je vršil zlet in velik ljudski shod v Šmarju pri Jelšah. Razvil se je dne 3. maja prapor v Celju; shodov pa je bilo več, tako na Tezno, v Rušah, na Pragerskem, v Studencih, v Mariboru, Murski Soboti itd. Sestankov je bilo nebroj samo br. Rehara jih je imel v juliju in avgustu širom oblasti nad 40.

Interno delovanje O. O. je bilo prav tako živahno. I. O. O. je imel 38 rednih in 2 izredni seji: O. U. O. štiri seje in delegati so prisostvovali trem sejam Glavnega odbora v Splitu in v Zagrebu ter sestanku delegacij Ljubljanske in Mariborske oblasti organizacije v Celju. Dopisov je prejelo tainištvu nad 500 in jih odposlala nad 600. Iz I. O. O. so odšli tekom leta br. dr. Cazarina, Janko Arnuš in Zdravko Deleja, vstopili pa br. prof. Luka Brolih, Janko Zorko in geom. Božo Tripalo. Iz O. U. O. je odšel br. Alojzij Jerše iz Celja, kooptiran je pa oil br. Metod Pegau iz Polzele. Svoje poročilo je zaključil z besedami: »Izpolnil smo kolikor smo mogli težko nalogo, katero smo prevzeli 19. aprila l. l. in v takem stanju izročamo oblast novemu odboru, kateremu kličemo: Vodi to dalje za Orjuna in Nacijo!« — Poročilo so sprejeli navzoči z velikim aplavzom.

Blagajniško poročilo br. Janka Zorkota je pokazalo, da je O. O. bil težak boj s finančnimi težočastmi, ki so bile edina ovira, da se ni moglo storiti toliko kakor bi si želeli. Oblastna blagajna je imale prometa 75.068,10 Din, dohodkov 37.534,05 Din, stroškov pa 35.702,05 Din. Organizacije na izpolnjevanje svojih obvez in bo moral novi odbor dobro proučiti finančno vraščanje organizacije. V prvi vrsti bo pa moral pritisniti na področne organizacije. Po poročilih revizorjev je bil blagajniku in celotnemu odboru podeljen absolutorij.

Sledila so še poročila načelnikov sekcij. Oblastni čelnik br. dr. Irgolič je poročal o stanju četniških sekcij. V poslovnem letu se je osnoval Izvršni Četniški Oblasni Odbor. Ta odbor je imel 26 rednih in 1 izredno sejo. Širši O. Č. O. pa je zboroval šestkrat. Oblast se je razdelila na 5 batalionskih okrožij: Dravski, Savinjski, Koroški, Medjimurski in Prieško-Prekumurski. Javno so nastopili četniki v Mariboru, Beogradu, Šmarju, Celju, Ljubljani itd.; javnih akcij je bilo pet. Razpuščena je bila v tem času le ena sekcija: v Melju. Največji dogodek leta je bilo imenovanje br. inž. Marka Kranca velikim četnikom in seja Glavnega Četniškega Odbora v Zagrebu. Poročilo, navdušeno sprejeto je zaključil s sledečimi besedami: »V prepričanju, da bodo bodoči voditelji četniških sekcij v Mariborski oblasti, zavežajoč se težke naloge, reorganizirati in vzgojiti četnike tako, kakor velja orjunaški program, zapuščajmo mesta v O. O., s čemer pa nečem reči, da na bi tudi v bodoče pomagati pri zgradbi jugoslovenske nacionalne vojske!«

Br. Božo Tripalo je podal nato poročilo o organiziranju delavstva. Osnoval se je pod njegovim vod-

stvom skupni odbor, ki pripravila oblastno delavsko organizacijo na podlagi že izdelanih pravil in poslovnikov. Odbor je imel redno tedenske seje in organiziral več uspešnih delavskih shodov, izvršil nebroj intervencij, posebno v mezdnihih vprašanih in preskrbel zaposlitev celi vrsti bratov delavcev. Delavska sekcija se razvija nainovolnejše, kar je v Mariboru posebno velika zasluga br. Dolfeta Ogrizeka. Tudi to poročilo je bilo sprejeto z navdušenjem.

Po izčrpanih poročilih so se vršile volitve novega odbora in so bili soglasno izvoljeni sledeči bratje:

Izvršni Oblasni Odbor (po konstituiranju na prvi seji, ki se je vršila popoldne): Janko Zorko, predsednik; Božo Tripalo, geometer, podpredsednik; dr. Miloš Vanhnik, odv. kandidat, tainik in drugi delegat v Glavnem odboru; Rudolf Hrovat, bančni uradnik, blagajnik; Luka Brolih, profesor, odbornik; Leo Košan, prokurist, odbornik; Joško Marčan, bančni uradnik, odbornik.

Upravni Oblasni Odbor: dr. Makso Kovačič, profesor, Maribor; Hinko Zate, tainik vel. žup., Maribor; Franto Gačnik, učitelj, Guštanj; Karel Sovrč, strok. učitelj, Slovenjgradec; Tone Kurnik, rud. rev., Velenje; Metod Pegau, ravnatelj, Polzele; Janko Pečnik, učitelj, Celje; Ivo Kenda, živinodrasnik, Konjice; Vladimir Vošnjak, trgovec, Ptuj; Jurica Zadavec, industr., Središče; Ante Wächtersbach, zas. urad., Čakovec; Dr. Brunon Weixel, zdravnik, Sv. Trojica; Fran Horvat, sod. ofic., Sv. Lenart; Dr. Hrovat, zdravnik, Ormož.

Revizijski odbor: Lejze Doležal, knjigovodja, Maribor; I. Perhavec, trgovec, Maribor; P. Hlešč, uradnik, Maribor.

Namesniški odbor: Deleja, Ogrizek, Maribor; Kavčič, Slov. Gradec; Krajnc, Celje; Klavnic, Hotinja vas. Pri slučajnostih, ki so sledile kot zadnja točka, se je oglašil prvi odposlanec bratskega Oblastnega

odbora v Ljubljani br. Prosenec, ki je izročil obenem tudi pozdrave velikega čelnika br. Marka Kranca, kateremu so priredili navzoči navdušene ovacije, kakor tudi br. dr. Ljubi Leontiču. Skupščina je sklenila, da se odpošlejo obema vrhovnima voditeljema Orjuna pozdravne brzojavke. Ob koncu je bila sprejeta še sledeča resolucija.

»Tretja redna letna skupščina Orjuna Mariborske oblasti v Mariboru, dne 28. februaria 1926 sprejema soglasno sledečo resolucijo: Soglasno konstatiramo, da je orjunaški pokret v Mariborski oblasti v preteklem poslovnem letu vse transsko napredoval, tako glede števila organizacij in članstva, kakor tudi glede orjunaške zavezanosti.

Izjavljamo dalje, da gojimo nemoteno znanje do voditelja našega pokreta, brata dr. Ljube Leontiča, prepričani, da nas zamore samo on vodi do velike zmage naših načel in dosege naših ciljev.

Obsojamo najodločnejše plemenite tendence sedanih partizanskih voditeljev naše državne politike, nametajoč ponovno trono vero, da zamore samo in edino jugoslovensko, kakor »a poimna« in oznania Orjuna, dovesti do velike, močne, konsolidirane, duhovno in materialno trdne in srečne jugoslavije.

Končno obsojamo vso nemoteno državi in narodu škodljivo notranjo in zunanjo, v prvi vrsti na davčno in socialno-reakcionarno politiko sedanjega režima in pozivamo vse Orjuna in Orjunaše, da posvetijo vse svoje moči stvoritvi velike, enotne in silne orjunaške fronte, neodvisne od vseh obstoječih političnih strank, da bo močoco čimprej izvesti naš orjunaški program, v katerega ustvaritvi vidimo edino rešitev iz sedanjeza žalostnega in desolatnega stanja.

Ob 13.20 je brat dr. M. Šnuderl zaključil lepo uspele tretjo oblastno skupščino ter se zahvalil navzočim delegatom za udeležbo in sodelovanje. Popoldne se je vršila prva seja O. U. O.

Tretja redna letna skupščina Orjuna Mariborske oblasti.

Dne 28. februaria popoldne se je vršila v mali dvorani »Narodnega doma« v Mariboru tretja redna oblastna skupščina, ki je uspešno vsestransko dobro in pokazala velik napredek naše misli v dovršeni poslovnosti dobi drugega Oblastnega odbora.

Skupščino je ob lepi udeležbi delegatov področnih M. O. in M. P. otvoril knafu po 10 uri brat oblastni predsednik dr. Makso Šnuderl. Po običajnem pozdravu je prešel na poročilo o nacionalnem in političnem delu starega O. O. in izred vsem na naše stališče do aktivneza poseganja v politično življenje. Naglasil je ponovno, kako je Orjuna bila vedno neodvisna, s svojimi lastnimi pogledi na vsa javna vprašanja in kako torej ne more biti govora o kakem oddaljevanju od ene in približevanju drugi stranki. Prav tako Orjuna tudi nima namena postati politična stranka.

Tajniško poročilo, politično in tehnično je podal radi odsotnosti tainika brat podpredsednik Radivoj Rehara. Njegovo poročilo je bilo obširno in zelo vestno sestavljeno in iz njega posnemamo, da je O. O. v preteklem letu bil zelo aktiven. Odbor, ki je bil izvoljen na drugi oblastni skupščini dne 19. aprila leta 1925 je ohranil svojo idejno homogenost in premagal vse ovire in obvaroval pokret pred vsimi režimskimi spremembami in tudi pred

nevarnostjo zmede, katero bi bil lahko povzročil spor br. Ljube Leontiča z g. Svetozarjem Pribičevićem. Novi RR režim je pritisnil le na vedno najbolj eksponirano vzhodno krilo oblasti, na Medimurje, kjer je bil po radičevih agilni br. Ante Wächtersbach celo dejansko napaden in ranjen. O priliki spora Leontič-Pribičević so se izneverile disciplinirane tri M. O., kar so pa storile radi neinformiranosti in pa radi mistifikacije z gotove strani in so to napako tudi vse tri že popraviše.

Odbor je vodil račune o vseh nacionalnih vprašanih oblasti in nadaljeval tudi s pričetim delom onkraj meje med neodrešenimi brati v Korotanu. Izvršil je nebroj tozadavnih intervencij, deloma z večjim deloma s manjšim uspehom. Pri organizatoričnem delu je odbor reorganiziral nekaj starih organizacij in osnoval 10 novih M. O., 9 pripravilnih odborov in 14 M. Pov. Vsled nastalih novih razmer so v tej dobi razpadle tri M. O., od katerih pa se ena kmalu spet obnovi. Celokupno današnje število področnih postojank znaša: 38 M. O., 9 Prior. O. in 22 M. Pov., skupaj torej 69. Radi resne agitacije delovanja sasluzilo posebno pohvalo M. O. Maribor (mesto), Tezno, Studenci, Slovenjgradec ter Celje, Doinja Lendava itd. Najuspešnejše se je Orjuna razvila med delavstvom in v podeželju. Poleg tega se je

razmer, ki ne vidijo v nas drugega, kakor zločince.

Orjunaši smo pač zaznamovanci tega sveta. Komaj se malo oddahnesh in pozabiš na tesno zidovje zaporov, že te izdajice naroda in rak domovine z mrzno do tebe — nacionalista začnejo preganjati. Srečam te in vprašam: »Kam te pelje pot?« Odgovor se glasi: »V mučeništvu!«

Temu preganjanju si se dragi Ivan izognil, a vedi, da si tudi Ti nastopil pot mučeništva, oziroma si isto že končal.

Belokranjski narodni odbor.

V dvorani etnografskega muzeja so se vršila posvetovanja v Ljubljani bivajočih Belokranjcev v nedeljo 14. in 28. febr., kako bi bilo mogoče finančno podpreti Belokranjsko podružnico SPD pri gradbi planinskega doma na Mirni gori.

Stari prijatelji.

Radikalno časopisje in romanje dr. Ninčiča v Rim. — Staro in preizkušeno prijateljstvo z Italijo — Italija in Bertholdov ultimatum. — Italijanska mornarica in srbski umik preko Albanije. — Italijanska radost radi propada Srbije. — Poindbe g. Pašiča Italiji 10. sept. 1917 in 26. marca 1918.

Del radikalnega časopisja še sedaj slavi g. Ninčiča in njegovo romanje v Rim, kot vrhunec njegove diplomatčne zmožnosti. Ne manjka vedoma tudi raznih komentarjev in krilatice. Med njimi pa zavzema gotovo prvo mesto ona »o starem in preizkušnem prijateljstvu Italije napram naši naciji.« Znano je, da živi večina naših diplomatov še vedno v onih sferah, ki so bile dovolj široke za njihovo udeistvovanje v melah predvojnega mala Srbije. Zeteli iz sedanjosti so jim zbog tega nerazumljivi in potreba ho poseči malo nazaj, da se jim osvetli zatemneli spomin na dejanja prijateljske zavezanice z one strani Jadrana.

Omenimo naj samo skrajno sovražna stališča Italije napram Srbiji ob nasilni vročitvi izzivalnega Bertholdovega ultimata leta 1914. Dalje zadržanje italijanske mornarice po mučeniški Kalvariji srbskih borcev preko Albanije; ko je ista nalašč ugajala pasivno resistenco in s tem povzročila žalostni konec

desettisočem najboljših, katerim ne bi bili vredni sedani naši predstavniki niti imenovan na čevlihih odvezati. Tedaj mornarica ni mogla spasti teh desettisočev bednih izgnancev, dočim je pozneje neovirano pod resnično dokaj težimi okolnostmi prepeljala mnogo tisoč vojakov v Makedonijo in Albanijo. Našel se je tedaj v Italiji celo nacionalistični list, ki je imel pogum javno izraziti svoje »veselje nad propadom Srbije — nairesnejše bodoče rivalne na Jadranu.«

Pozabljivi je tudi čica Baja. Spominjal pa se bo gotovo še grenkega 10. septembra 1917, ko je nudil Rimu za prijateljstvo italijanske fakinaže Somnino Trst. Polo, polovico Istre, nekaj Dalmatinskih otokov in še albansko interesno sfero z oirališčem v Valoni. Dama je bila s tem brezdvomno Italiji hegemonija na Jadranu in vendar ni bila zadovoljna. Iznesena je bila tedaj ta ponudba, kot stvar katero bi bilo mogoče še nadlicitrati. Somnino in te gladko odbil. Ako je stari konspirator po-

LISTEK.

F. MARŠ:

Oh preranem grobu četnika Ivana!

Ni jim dovolil, da nas zasramujejo in preganjajo, temveč nas še usujejo na nainesramnejši način. Nacionalist je danes po noimih naše družbe zločinec, podlež, jugoslovenski svinjar. Lahko rečem, da so to naimilejši epiteti tistih, ki nas radi našega dela sovražijo in mečejo take izraze na naše glave. Podpira pa jih država in oblast!

Vsled tega tudi naši gospodarji in častilec zlata ne marajo nacionalistov in jih dnevno odbuščajo iz službe. Pri sprejemu uslužbenca se ti gospodje narej informirajo »kaj da si«. Če priznaš, da si nacionalist, je škoda nadaljnih besedi.

Tisoče in tisoče nacionalistov stoji danes na cesti brez službe in

doma! Kdo se jih nai usmilil, če ne domovina, za katero so pripravljene žrtvovati svojo kri?

I naš dragi Ivo je postal žrtev brezposelnosti.

Orjuna Celje je izgubila z njim enega najzvestejših svojih četnikov Savinjski batalion o vodnika, ki je vedno čval neomadeževanost našega barjaka. Ni se strašil preganjanja, ravnih in ponosnih korakov je stonal narej svest sl zmage naše ideje in rešitve naše Primorske in Koroške izpod tujeza jarma. To te — bolj, ker je bil sam eden tistih, ki so prišli v našo državo z namenom okreniti in pomagati tistim, ki želijo in se pripravljajo na dan osvoboditve naših zaslužjenih onkraj meje.

Dragi Ivan! Ni Ti bila sreča mila doživeti toliko zelenece osvobojenja bratov Primorcev in Korošcev. Kruta usoda Ti je pretržala nit življenja. Dovolj Ti je bilo večnega preganjanja. Postal si žrtev

prof. Kambič, ga. Kovačeva, ga. Mediceva, Martincič, Novak, dr. Ogrin, dr. Opeka, B. Račić, Fr. Suklje, inž. Šuklje, P. Šterk, ga. prof. Šantlova, dr. Tomišek, ga. dr. Fr. Tavčarijeva, Vaypotič, dr. Zupančič, ga. dr. Zupančičeva, Zamida ter dramaturg O. Zupančič.

Na sestankih je bilo dalje sklenjeno, da se na Belo nedeljo vrši v Ljubljani večja prireditev v korist doma, in sicer:

Matineja v operi, gostuje metliška solska mladina v narodnih nošah z belokranjskimi narodnimi pesmimi in igrico.

Cvetlični dan ali dan črešnjevega in breskovega cveta

Ples v »Narodnem domu«.

Dalje se je odbor obrnil na ameriške Slovence s posebnim oklicem.

Razmnoževalne aparate.

THE REX CO., Ljubljana.

zabil na te dogodke tako, kakor na one usodne po Vidovdanskem atentatu v Sarajevu, pa se bo lažje vtopil v misli na 26. marca 1918, ko je zopet krošnjarij okoli Rima in mu stavljal na razpoloženje, da potegne meje zaplodka bodočega imperija ob Mediteranu preko demografskih in geografskih mej na strategično linijo Edini pogoj, ki ga je stavil tedaj kot rekompencacijo, je bila obojestranska garancija za naravno manjšine. Trud je bil brezuspešen!

Edini odgovor službene Italije je bil v njenem sumničenju, da so Jugoslovenci dobrovoljci šnitoni. Tega sumničenja tudi ni prav nič prikrivala.

Navzlic vsem še tako silnim dokazom spravljivosti in miroljubno-

sti ni Consulta nikdar verovala Jugoslovenom in jim škodovala kjerkoli je le mogla. Prepričani smo globoko, da bo na tej poti ostala in v bodoče, ker omega, kar leži med nami in rimsko volkuljo ni mogoče likvidirati mirnim potem razven po popolnem preokretu mišljenja italijanskega naroda. Odtodi tudi vse naše na neizodbitnih deistvih sloveče neznanje napram vsem še tako visoko in globoko donečim do ločitom prijateljskih zavezniških pogodb z »najsvobodnejšo državo v Evropi.« Če je kdaj veljal; »Timeo Danaos dona ferentes!« potem velja to za darove, ki nam jih nudi železna nest črnosrčniškega Kaiserja preko sedanje zapadne nasilne, tako z utrdami podprta meje

A. V.

Iz pašalika ministra Pavla Radića.

Preganjane nacionalnih borcev. — Po vzoru Stjepana Radića, Gaglar-dija in Planenca. — Ruski agrarni urad. — Obsojeni na 3 leta ječe pre- jema sedaj 3090 Din plače.

Čim bolj študiramo naše čudne razmere v Eshaziji, tembolj prihajamo do zaključka, da nagrajanje najhujših dočerajsjih rušilcev naše svobode in jedinstva z raznimi visoki in dobičkonosnimi mesti ter odlikovanji ni le slučajno — ampak sistem. Prav tako je sistem in ne le slučaj preganjane vseh onih, ki so pomagali graditi našo državo in položili v njene temelje brezmejno trpljenje in svoje najdragocenejše — lastno kri.

Do tega zaključka nas ponovno dovažajo dogodki, ki so se odigrali zadnje dni pri Okrožnem agrarnem uradu v Mariboru. Kot se tega urada je služboval tamkaj od odhoda našega brata dr. Jokeja Stefančiča brat Mate Gregorovič, kakor prvi dobroduški dobrovoljec in predvojni nacionalist. Brat Gregorovič je bil vsestransko vreden in sposoben uradnik, poleg tega pa strogo nepristranski in strankarsko neodvisen. Imel je eno napako — ki pa velja povsod drugod razen pri nas za vrlino — da se ni uklonil nobenemu pritisku, kadar je šlo za pravično izvajanje zakona v korist naroda in države. In tega nacionalnega borca, istrskega begunca in značajneža so sedaj radičevci pregnali v Veliki Bečkerek na odrejeno mesto, na njegov položaj pa posadili bivšega klerikalca in sedaj radičevca, katerega so nalašč za to privlekli iz pokoja in ga reaktivirali. (To je tudi v skladu z redukcijami, da se mladi uradniki odpuščaajo in v pokojujejo, stari penzionisti pa zopet nameščajo.)

Toda ta slučaj še ni najhujši, višek komaj sledi. Istočasno s premeštvijo brata Gregoroviča je namreč g. minister Pavle Radić odpustil iz službe pri tem uradu tudi pogodbeno nameščenega geometra brata Božo Tripala, podpredsednika našega Oblastnega odbora Orjuna v Mariboru. Vrgel ga je enostavno na cesto, ker kot zaveden jugoslovanski nacionalist in delavec ni bil po godu radičevskim eksponentom in »nadžefom« v tem uradu. Tako plačilo sta dobila za svoje mnogoletno nacionalno delo dva člana one junaške čete, ki je v najtežjih časih postavljala temelje naši današnji državi.

Sedaj je potrebno, da te razmere samo še kronamo s poročilom o največji svinjariji, ki je sploh mogoča.

Med tem, oziroma že par tednov pred tem odpustom in progonom kvalificiranih uradnikov in nacionalnih borcev je bil pri istem uradu za svoje republikanske zasluge pri rušenju naše države nameščen kot uradnik s 3000.— Din mesečne plače radičevce Roman Bende, kljub temu, da nima nikake kvalifikacije za tako mesto, najmanj pa za tako plačo, ki presega ono šefa urada z akademično naobrazbo, G. Roman Bende je prišel iz zapora, kjer je sedel na tri leta obsojen radi razžaljenja Nj. Vel. kralja Aleksandra istočasno z g. Stjepanom Radićem. Sedaj je postal ta isti gospod — kraljevski državni nameščenec in je faktični šef urada, ki dela kar se mu zljubi in kateremu se mora klanjati v uradu vse, od šefa do sluge, če neče frčati na cesto, kakor sta frčala že brata Gregorovič in Tripala in poleg teh dveh še tretji Orjunaš — sluga, že več let uslužben pri istem agrarnem uradu, ki je bil tudi te dni odpušen!

Med tem pa ko se mečejo iz urada naši nacionalni borci in ko se nameščajo nekvalificirani radičevci, sedi v tehničnem oddelku tega urada en sam jugoslovanski geometer (razen brata Tripala, ki je bil odpušen) in sedem Rusov, med katerimi je en inženjer, torej kvalificirana moč; šest jih je brez kvalifikacije. Mi gotovo nimamo ničesar proti bratom Rusom, toda mnenja smo, da bi oni prišli v poštev samo takrat, če bi bila za to na razpolago prosta mesta in če bi imeli kvalifikacijo. Dokler pa se vrše redukcije in lete na cesto zaslužni naši nacionalni borci in kvalificirani uradniki, ni mesta za one, ki so po lastni krivdi zapustili svojo domovino Rusijo, da se potepajo po svetu kot orodje brezvestnih velikih in malih knezov ter generalov krvavega carizma žalostnega spomina.

Težko nam je napisati to prispodobno, toda zdi se nam, ko gledamo nazaj na svoje delo in žrtve za zgraditev te države, kakor da smo gradili mučilnico za same sebe, v kateri nas stavijo na natečajnice oni, proti katerim smo jo gradili in ki so nas pri tem delu kot zvesti hlapi Habsburžanov ovirali kjerkoli so nas mogli. V Eshaziji se plačuje z nagrajdanji samo izdaistvo, zvestoba pa z batino in gladom. R. R.

„Lumpenball“ v Celju.

Neprijeten obisk Lumpenbala. — Vsega so krivi zopet Orjunaši. — Drznost celjskih nemškutarjev.

Zadnjič smo poročali o predzniki željti tukajšnjih Nemcev o nemških napilih na filmih. Danes moramo omeniti nov slučaj, ki prikazuje te ljudi v vsej njihovi nadutosti in domišljiji. Dvorano mestnega kina so si priredili tako, da služi lahko poleg kina tudi za razne »Lumpenballe«, »Heringsschmause«, pa tako naprej, ki jim nadomestujejo nekdanji znameniti »Jagaball«. Na prednostnem lumpenballu jim je neki neznanec ohladil prijetno razpoloženje in soperno ozračje z neko smrđljivo tekočino, kar je povzročilo po vrhu vsega še medsebojni preten in kraval. Sedva so bili tega krivi takoi Orjunaši. Meni nič, tebi nič so enega takoi trali pred sodnika. Pri gospodarju osumljenega Orjunaša pa se je oglašila trojica zastopnikov celjskega nemštva, in sicer gostilničar Fritz Skoberne, trgovec Hans Hönigmann ter ključavničar Gottfried Gradt z zahtevo, da uslužbenca takoi odpušti. Obdolženec je bil pred sodiščem oproščen in tako se

je njihov zlobni naklep onesrečil. Mi si bomo ta slučaj dobro zapomnili in ni še izročena zadnja beseda. Zagrizenost njihova in samozavest nima meje. Zdi se nam, da poskušajo zopet s svojimi bivšimi organizacijami in klubi, ker si le na ta način moremo predstavljati gradnjo tenis-prostora na zemljišču gostilničarja Fritza Skoberneta. Sai ima Celje krasen tenis-prostor v mestnem parku! Poleg tega se sport smatra internacionalnim. Vkljub temu se hočejo osamosvojiti in s tem potrjujejo naše mnenje. Čudno se nam le zdi, da se ne osamosvojijo tam, kjer bi želeli tudi mi. Da bi Fritz Skoberne podeželske vozničke in goste poslal naprej, potem da bi trgovce Hönigmann zapri vrata slovenskim odjemalcem in da bi Gradt prenehal sprejemati naročila slovenskih strank. Pa bo počasi do tega prišlo brez njihove želje in volje, v kar bo dal malo Bog, malo pa Orjuna.

STARA TOVARNA NOGA VIO IN PLETENIN.
Ustanovljena leta 1888.
M. FRANZL & SINOVI.
Tiskovna št. 23
Lastnik: FELIKS FRANZL. — LJUBLJANA, Priloz 10.

Dopisi.

Trbovlje. Mestna Orjuna Brežice je zbrala z veliko marljivostjo za nesrečne žrtve redukcij, brate Orjunaše v Trbovljah

1950 dinarjev.
Ta vsota je došla tukajšnji mestni Orjuni že 6. marca 1926. Ta liubezen in sočutje do bratov reducirancev je tembolj razumljiva, ker je dejanska.

Orjuna Brežice je živ kažipot, ki noče in ne dopusti, da klone pod silo in divjim maščevanjem tuierodcev in zaslepljenih pomagačev najvažnejša nacionalna postojanka v državi: zlasti v Sloveniji. Noče in ne dopusti, da zmazalo v liutem boju ostanki bivše avstro-ogrške vojske, kateri obstoje iz bivših nemško-madžarsko - židovsko - nemčurskih višjih oficirjev, žandarjev in zaslepljenih hlapcev, ki so oboroženi s kupom zlatnikov, katere so skupili skozi desetletja našega suženstva za težke žubie naših slovenskih delavcev, oziroma ki še čakajo in se prerivaio za te zlatnike.

Ker bratie in dobrotniki v Brežicah ne pozabljate nas v naših težkih preizkušnjah, kie smo, tudi mi, od Vas znatno oiačeni, nočemo živi pozabiti, kdo smo.

Vam hvaležna bratska Orjuna Trbovlje.

Zagorje. V zadnji številki smo med drugimi napadli tudi gospoda inž. Milana Pertota, da je zakrivil nehumane redukcije in prestativite v Trbovljah. Na podlagi podrobnejših informacij smo se uverili, da je moral g. inž. Pertot vršiti redukcije v svojem obratu po striktnem nalogu višjih predpostavljenih funkcionarjev in da njega samega ne zadene krivda za to postopanje. Toliko na lubo resnici in v točno informacijo, ker ne maramo napraviti nikomur krivice

Kupujmo in podpirajmo izvrstno
Kolnsko cikorijo
domači izdelek.

Naš pokret.

Trbovlje. Tukajšnja mestna Orjuna radi važnosti časa zaenkrat ne boče sprejemala novih članov, razun v posameznih slučajih kakor vedno običajno. Delovnih moči ima dovolj. Prevelik aparat pa je samo delo brez haska!

Občni zbor Orjune Radovljica. Dne 3. t. m. se je vršil ob povoljni udeležbi redni letni občni zbor Orjune Radovljica, katerega se je udeležil delegat Oblastnega odbora br. Poharc. Po otvoritvenem pozdravu predsedniku br. Pogačarja je podal krasno zasnovano tainiško poročilo br. Mlakar. Sledilo je poročilo blagajnika, nakar je na predlog revizorjev dal občni zbor odobru absolutorij. Pri volitvah je bil izbran povečini stari odbor, ki se je takoi po občnem zboru na prvi seji konstituiral. Z daljšim govorom je pozdravil občni zbor br. delegat, ki je utemeljeval potrebo našega pokreta, naše stališče napram delavstvu ter pozval na resno, smotreno delo. Njegovim izvajanjem so navzoči nazno sledili ter odobravajoče pritrievali; zahvalil se mu je br. predsednik ter s pozivom, naj se v prid organizacije bratie in sestre držje navodil br. delegata zaključil zborovanje.

Na občnem zboru takoi sledeči seji se je odbor sestavil takole: predsednik br. Pogačar Ivan; podpredsednik Pezdnič; blagajnik br. Fr. Majhenc; tajnik br. Smerdu Rud.; odborniki: Mlakar, Prinčičeva in Vizjakova.

Orjuna Lesce priredi v četrtek, dne 18. t. m. na predvečer praznika, ob pol osmi uri zvečer svoj družabni večer pri br. Pogačarju. Člani in prijatelji vljudno vabljani.

Orjuna Bled ima svoj občni zbor v soboto, dne 13. t. m. ob 8. uri v »Sokolskem domu«. Udeležba za člene obvezna, somišljeniki in prijatelji vabljani. Občnega zboru se

udeleži tudi veliki čelik br. Marko Kranjec.

Povereništvo Orjune Krmelj sklicuje za nedeljo, dne 14. marca ob 14. uri širši sestanek vseh svojih članov in prijateljev Orjune. Sestanka se udeleži delegat Oblastnega odbora br. R. Prosenec.

Odbor mestne Orjune Mirna je na svoji seji dne 24. januarja 1926 podelil gerentu br. Fr. Pečeku mestno odlikovanje za njegovo nesebično, vztrajno in požrtvovalno delo za Nacijo.

Mestna organizacija Orjune Javornik ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 14. marca ob 14. uri v Sokolski telovadnici. Udeleži se ga Veliki čelnik Orjune br. inž. Marko Kranjec.

Orjuna Trbovlje ima v nedeljo 14. marca t. l. točno ob pol 15. uri za vse člane strogo obvezen članski sestanek v mali dvorani »Sokolskega doma«. Sestanka se udeleži in poroča delegat Oblastnega odbora iz Ljubljane.

Objave Štaba oblastnega čelnika.

1. Vsi dosedajni funkcionarji Č. S. so razorožili svoje dolžnosti ter se jih bo v smislu pravilnika na novo imenovalo.

2. Na podlagi pravilnika imenujem komandantom za Ljublianski batalion: »Žarko Boštvar«: br. Pavla Potokarja, Radomlje, Kranjski batalion br. Joško Vebra, Škofja Loka, Triglavski batalion: br. Pavla Robiča, Bled, Snežniški batalion: br. Stane Molka, Planina, Dalenjski batalion: br. Franca Bulca, Mirna, Trboveljski batalion: br. Tone Hribarja, Hraštnik, Posavski batalion: br. Aleksandra Lukeža, Brežice

3. Za Č. S. Ljubljana, St. Peter-Vodmat, St. Jakob-Krakovo-Trnovo, Siska in Vič. imenujem enega Mestnega glavarja, in sicer br. čet. kom. Joco Kostanjevca, kateri imenuje za vsako teh Č. S. po enega zamenika.

4. Č. S. Tržič se izloči od Kranjskega bataliona in priključi Triglavskemu batalionu. Č. S. Vrhnika pa od Ljublianskega bataliona ter priključi Snežniškemu batalionu.

5. Z ozirom na gornje izprijembe se bodo izdelale posebne zemljišne karte, na katerih bo razvidna meja vsakega posameznega batalionskega okrugea.

Oblastni čelnik.

Seja štaba oblastnega čelnika. V sredo 7. t. m. se je vršila v Ljubliani po novem pravilniku prva seja Štaba Oblastnega Čelnika za ljubliansko oblast. Zastopani so bili vsi batalionski okruzi po svojih batalionskih komandantih. Seja se je udeležil tudi br. Veliki čelnik Marko Kranjec.

Službene objave.

Izključen je bit radi neosnovanega razširjenja neresničnih govoric o vodstvu Orjune g. Borštinič Pavel, član Orjune Vič-Glince.

Domžale. Občni zbor Orjune Domžale in okolica je soglasno sklenil, da se bivši tainik Orjune Domžale br. Bizjak Franc kaznuje s stroгим ukorom, vsled nemarnosti, katere je zagrešil s površnim delom tainiških poslov. — Odbor.

Kronika.

ITALIJANČARJENJE.

V znamenju sprave in izmirjenja Italijanov z Jugosloveni je prispela v Ljubljano že tudi cela tropa laških lastavic, ki so se prav domače ugnezdile pod gostoljubnim krovom rodoljubnih Ljubljančanov. Sprva je bila ta drhal še nekam dostojna v svojem občevarju z nami. Zadnje čase pa so pričeli ti pritepeni komilitoni požgalcevi in rušilcevi narodnih domov postajati prečerno oholi. Ustanovili so pod patronanco njegove svitke ek-selence italijanskega konzula tudi posebni čitalniški krožek, pod katerim se skriva ljublianski fašijo. Z naravnost židovsko vsiljivostjo se urivajo ti laški pritepeni v našo pošteno družbo in jo nadlegujejo s svojim hinavstvom.

Poleg tega so pričeli tudi s prav laško nesramnostjo izzivati z laščino, katero jo možč čuti sedaj že skoro v vsakem ljublianskem lokalu. To postopanje je naletelo na odpor vseh zavednih Jugoslovenov, ki so

pričeli odločneje reagirati na te nesramnosti fanfaronov. Prišlo je že do prvih razračunavanj. Uverjeni pa naj bodo gospodje, da je to šele overtura in da jim bodo jugoslovenski nacionalisti pošteno zagrenili njihovo kulturno in gospodarsko mislijo med barbarskimi Jugosloveni.

Svarilo! Opažamo, da nekateri ljudie, ki so naši državljani, osten-tativno italiančarilo po naših ulicah. Med njimi so tudi nekateri omladinci, ki hočejo menda s tem v svoji praznoglavni nadutosti imponirati. Vse omenjene resno opozarjamo, da prenehajo s to svojo provokatorsko uporabo italijanščine, ker im bomo sicer prisiljeni do kazati, da navzlic vsem prijateljskim naktom ne mislimo mirno prenašati soprijenja jezika krvnikov najholišega dela našega naroda.

Tako se je pred par dnevi že dogodil slučaj v kavarni »Union«, da je moral Orjunaš pončiti tovrstne Labončice jugoslovenskega porekla, da se Jugosloveni ne nufimo sramotiti z izzivalnim uporabljanjem jezika Mussolinievih oprčnikov. Pouk je bil prav odločno ojunaski. Osebite, ki sta ga preiel, se gotovo ne bosta več izgovarjali, da sta bili primorani uobrabljati laščino v svrhu medčebolnega sporazuma.

Nemške kuplete radi poslušajo še nekateri naši ljudie, ki se kar ne morejo izživeti v misel, da so časi, ko se je zabavala ljublianska boljša gospoda v nemškem gledališču nad temi omedlnimi povevkami, že zdavnaj minuli. Bogu bodi poteženo, da se nahajajo taki občudovalci nemških kupletov tudi med krogi, po kojih delovnih programih bi bilo kaj takega naimani pričakovati.

Nismo šovinisti in malenkostni zdražbarji, vendar ne moremo molče preko slušcaia, ki se je zgodil pretekli teden v enem ljublianskih lokalov. Zbrala se je namreč v njem večja družba slovenskih muzikantov, ki so z veliko naslado poslušali po krasno uspelem koncertu Orkestralnega društva — povevanje nemških kupletov. Na prošnio navzočih Orjunašev, naj že prenehajo s tem poniževalnim povevanjem švabskih kupletov, pa so postali gospodje nepričakovano ogorčeni. Posebno na je bil užaljen predsednik orkestralnega društva g. dr. Karlin. Razumljivo je, da na tak odgovor niso mogli molčati tudi Orjunaši. Prišlo bi skoro do dejanskega razračunavanja, da ni bilo razsodnosti nekaterih in obzirov napram lastniku lokala.

Mi bi tega slučaja ne navajali, če ne bi stremeli z vsemi silami za tem, da kar najbolj eliminiramo iz našega življenja tuje vplive in da dokažemo naši inteligenci, da se zanore navzlic vsej svoji civiliziranosti tudi prav lepo zabavati s slovensko pesmijo.

Zadnje čase se nonavilajo v Beli Krajini okoli Črnomla nacionalni polavi. Nahuiskano ljudstvo napada slovenske učiteljske moči itd. Kdo je temu vzrok nač ni težko uganiti. Poleg raznih ošvetnih in duhovskih faktorjev, gotovo tudi kakšni železničarski nastavljenici, ki so delovali svoje čase v Schutzvereinskij in Siedmarkijih ustanovah. V Črnomlju se nahaja neki progovni moister železnice, o katerem se govori, da je bil svoj čas »Obmann des deutschen Männergesangvereines v Gorici.«

Gospod poslanec Smodej, kateremu že od nekda leži Orjuna močno v želodcu, je smatral potrebnim v Narodni skupščini dvigniti svoj glas proti njej, ki jo v svoji informativnosti sliči z nemškim Volkswehrom. Srnaovci in

ZAHVALA.

Vsem onim, ki so spremlili našega dragega sina, brata i. t. d. gospoda

Ivo Vekijeta

k zadnjemu počitku, se najpri-srenejše zahvaljujemo. Posebna zahvala pa boči izročena organizaciji Orjuna v Celju, ki je našega dragega pokojnika spremlila v tako mnogobrojnem številu na njegovih zadnji poti.

Žalujoči ostali.

četniki. Po njegovih izjavah odgovarjalo čili Oriuna namenom pretepati drugi narod in da uživa zaščito vlade in posebno še notranjega ministra. Ni nam znano, kje je izborni poučeni g. narodni poslanec in zapriseženi koroški narodni borce g. Smodej iztaknil svoje informacije, da je zamogel primerjati tako različne si pojme, kot so Volkswehr — Oriuna — Srnaovci in četniki. Najbrže niso zrastle daleč od kaluže, na kateri se je poročila ona raka o Mussolinijevih liharah in pobegu Oriunašev v Italijo. O ciljih Oriune so pač že boljše informirani njegovi ostali kolegi, med njimi tudi g. dr. Hohnicec, ki je pri vsej ostrini naših političnih bojev dovolil velik poštenjak, da cenil tudi najhujšega sovražnika po njegovih resničnih delih, ne na po zlobnih insinvacijah. Nič manj niso informirani o namelih Oriune tudi koroški tako Slovenci kakor Nemci, ki prav resno računajo z dejstvom, da bo baš Oriuna tista, ki bo prei ali slej obračunala s koroškimi požigalci. Samo g. Smodej ne ve o tem ničesar in trdi dalje, da uživa Oriuna posebno zaščito vlade in posebno še notranjega ministra, ker je bil ta baš oni, ki ni dopustil Oriuni lanskega leta manifestirati po beograjskih ulicah ob priliki zadnjega ničnega kongresa.

Sicer nas ni g. Smodej prav nič vznemiril s svojim govoricenjem.

ki je tudi močno vonjal po nekakem »Elsa-fluidu«, najsi je bil »eden najuspešnejših govornikov v celi proračunski debati«. Potrjuje nas samo v prepričanju, da smo z našim sada-

nim premišljenim delom pričeli prav resno motiti naše prijatelje v stranki branilcev slovenske zemlje in slovenskega dela Pot, ki jo ubira Oriuna je očitno pravilna!

ZRNA.

Dvojnica pravica Pred par dnevi je bil v Voivodini zaprt orožnik, ker je v gostilni napisal nekemu komunističnemu agitatorju. »Vrhovni žandar« gospodine ministar B. Maksimović pa je par dni preje nekaznovan popival ruino vinca z bratcem Stipico Radičem in se celo trikrat z njim poljubil, ki je bil romal v Moskvo in postal član seliaške komunistične internacionale.

Sramotena T. P. D. Trboveljska je v svojih dopisih reduciranim namoščencem uporabila ironizirajočo

besedico »žal«, ki jo je oholo in zasmehljivo vrgla celi naši javnosti in oblastim v obraz. To besedo je mogoče citati tudi kot »laž«, ki je vse postopanje T. P. D. Trdno pa je lahko uverjena že sedaj, da se bo našla sila, ki bo to laž razkrinkala in postavila zlobne in opasne lažničevce pred pravično sodišče.

Vdove pravoslavljnih svečnikov imajo v Bosni penzije mesečnih 23 Din.

Radovedni smo, kaj bo k temu dejal naš dobri »Slovenec«.

Gospodarstvo.

46. redni občni zbor »Kmetске posojilnice ljubljanske okolice« v Ljubljani.

»Kmetška posojilnica ljubljanske okolice« r. z. z. o. z. v Ljubljani praznuje letos 45-letnico svojega obstoja kot najstarejši čisto slovenski denarni zavod v Ljubljani. Dne 4. marca 1926 se je vršil njen 46. redni občni zbor.

Ob jubileju je zadela zavod s smrtjo predsednika Ivana Kneza težka izguba. Previdno, previdarno in solidno vodstvo pokojnikovo je utrdilo trdno sigurnost ter neizbrisno začrtalo pot stalnega napredka. Pod 33-letnim predstvom pokojnika se je razvil zavod no skromnih početkih v največji in najučelji svojega ustroja ne samo v Sloveniji, temveč v celi naši državi. Smrtna kosa je zahtevala v zavodu še druge žrtve. Umrl je petnaestletni za-

služni član načelstva gosp. Anton Pogačnik, bivši župan v Spodnji Šiški. Tragično preminulemu uradniku Žarku Boltavzariu je sledil po daljši bolezni višji knjigovodja g. Marijan Ravnhar po nad dvajsetletni zvesti službi in naposled je prehitela smrt med službo uradnega slugo Vinko Šulgič.

Uspehi zavoda pišejo umrlim sodelavcem najlepšo posmrtnico in spomenico.

45-letnica zavoda se proslavlja predvsem z vsoto hranilnih vlog, ki je na dan občnega zbora že znatno preseгла sto milijonov dinariev.

Stanje vlog dne 31. decembra 1925 izkazuje še 99.026.940, 65 Din.

Prirastek v letu 1925, znaša Din. 21.420.723,66.

Karakterističen za preteklo upravno leto je zastoj v povpraševanju po kreditih. Posojila so se vsled tega dvignila le za 5.437.633,96 Din ter izkazujejo 74.214.539,69 Din. Pa še ta presežek se je posrečil šele proti koncu leta s kratkoročnimi krediti, tako da je stanje naložena denarja, ki je bilo med letom vseskozi znatno višje, padlo začasno ob zaključku na 18.777.980,11 Din. Reeskomptni kredit za lastni račun se ni več upravljal, v bilančni postavki po 620.000 Din je zaponaden le neposreden kredit strank, ki ga posreduje zavod s svojim žirom.

Kakor je razveseliv in časten za zavod visok in stalen povisek vlog radi splošnega zaupanja in ugleda, vendar ni to še znak blagostanja in napredka našega splošnega domačega gospodarstva, kakor tudi ni zastoj v povpraševanju po kreditih znak izboljšanja materialnega stanja. V vseh gospodarskih panogah, zlasti v trgovini, obrti in industriji je klonil razmah prvih let osvojenosti. Glavne neprilike so dovolj znane, ublažile, odstranile bi se lahko ob umevanju merodajnih faktoriev. Pa tudi v teh razmerah se opaža dobra stran, v likvidiranju, izginjajo predvsem nezdrava podjetja, solidna gospodarstva stonajo v ospredje, dasi se ne razvijajo, kot zahteva splošni interes.

»Kmetška posojilnica« je v zaščito domačega trga že v preteklem letu znatno zniževala obrestno mero pri kreditih ter stremi trajno še za čim znatnejšim znižanjem. To mora in tudi more, ker je dovolj krepko fundirana in po izvršenih odpisih v vseh postavkah popolnoma krita.

Upravno premoženje je naraslo na 102.521.424,21 Din. Rezervni zakladi so se zvišali po pripisu dotaci iz novega čistega dobička na 2.606.543,01 Din. Lastne nepremičnine v nizkih bilančnih postavkah nudi vsakomur dokaz trdne zgradbe zavoda. Portfelji vrednostnih listin, znižan in odpisan na 7609.369 Din vsebuje izključno naše varne papirje, vsi avstrijski in ožrski papirji so izbrisani, kakor vsaka nepovoljna sled izza voine dobe. Število deležnikov se je zvišalo na 4508.

Vsled izdatnega znižanja obrestne mere pri kreditih in do strogo izvršenih izkazanih odpisih je dosegel čisti dobiček 508.684,81 Din. Od slednjega se je predkazalo 40.000 Din v podporni zaklad za nameščence, ki bo poslej nosil ime Ivana Kneza, v počaščenje spomina. Ta zaklad izkazuje sedaj 231.983,17 Din ter bode od vsakoletnega občnega zbora po uspehih čistega dobička redna subvencioniran. Nadalje se je določilo od novega čistega dobička 70.000 Din za dobrodelne narodne namene, katerim so se naklonile tudi že med preteklim letom na račun upravnih stroškov znatne vsote.

Nanovo izvoljeni odbor se je konstituiral nastopno: Andrej Šarabon, veletržec in posestnik v Ljubljani, predsednik; Feliks Stare, veleposesnik in tovarnar v Kolovcu, podpredsednik; Avgust Jenko, posestnik, Saša Knez, veletržec in Alojzij Vodnik, posestnik, vsi v Ljubljani, člani načelstva; Matija Dolničar, posestnik v Šmartnem ob Savi, Ivan Rus, posestnik na Grosupnem in Josip Sušteršič, posestnik v Senčici, člani nadzorstva.

Ustanovljeno 1852

TEODOR KORN
(preje HENRIK KORN)

Ljubljana, Poljanska cesta 8.

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov. Naprava strelodvodov. Kopalniške in klosetne naprave. Izdelovanje posode iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (skatolj) za konzerve.

RESTAVRACIJA LJUBLJANSKI DVOR

najmodernejšje urejena in oskrbovana. Izborna kuhinja. Najboljša domačina hrana. Vsiak dan morske ribe.

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani prodaja

PREMOG

iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celihi va gonili po originalnih cenah premogovnikov za domno vprabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debele

inozemski premog in koks

vzake vrsto in vsakega izvora ter priporoča posebno prvotni čiščeniški in angleški kola za uvarno in domno vprabo, kovaški premog, črn premog in biketole.

NASLOV:
PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG D. D.
v Ljubljani, Miklošičeva cesta 15.1.

NOVE KNJIGE

Dostojevski: Sabrana djela I. serija, tri knjige, elegantno uvezane i kartonom zaščiteno, sa 836 stranica	Din 120.—
Dostojevski: Sabrana djela II. serija, tri knjige, elegantno uvezane i kartonom zaščiteno, sa 1.088 stranica	Din 160.—
Zola: Lurd, roman, broširano	« 25.—
Zola: Rim, roman, broširano	« 70.—
V. Nator: Priče iz djetinjstva, broširano Din 48.—, uvezano	« 60.—
Dr. Vlad. Dvorniković: Hrist, Budha i Schopenhauer, broširano Din 70.—, uvezano	« 85.—
Dr. Vlad. Dvorniković: Shakespeare, Hamlet i Krančević, broširano Din 35.—, uvezano	« 50.—
Dr. Petanjek: Ruski jezik (gramatika, čitanka, rječnik)	« 65.—
Dr. J. Bidlo: Vizantijska kultura, broširano	« 12.—
J. Kozarac: Mrtvi kapitali, roman, broširano	« 20.—
Zucoli: Za njena usta, pripovijest o ljubavi, broširano	« 15.—
Pirandello: Izopćena, bračni roman, broširano	« 20.—
Brachvogel: Majka Bonaparta, roman, broširano	« 15.—
Gobineau: Renesanca, broširano	« 30.—
Prus: Faraon, historijski roman, broširano	« 70.—
Geierstam: Tora, roman žene u braku, broširano	« 15.—
Zoala: Četiri dana Jeana Gourдона, broširano Din 10.—, uvez.	« 16.—
Arcibašev: Osvetnik i druge pripovijesti, broširano	« 10.—
Brixy: Tri večeri o radiotelegrafiji i radiotelefoniji	« 15.—

Veliki izbor književnih, prosvjetnih i naučnih djela, udžbenika i priručnika, srednjoškolskih knjiga, albuma za SHS marke, izdanja za mladež.

Članovi i knjižnice »ORJUNE« imaju za vrijeme od 1. marta do konca mjeseca aprila 20% popusta, od svih edicija navedenih u našem popisu knjiga (izuzevši VII. i VIII. glavu), kojega na zahtjev šaljeno besplatno.

Narudžbe izvršujemo pouzdećem ili uz unapred poslani novac.

HRVATSKI ŠTAMPARSKI ZAVOD D. D.
NAKLADNO ODJELJENJE, ZAGREB MAROVSKA ULICA BR. 30.

Zlatorog terpentinovno milo

ta neprekosljiva sestava mila in terpentina vsebuje pristno zlato!

V vsaki tiseči komad je vitsujen pristen zlatnik, ki čaka srečnega kupca. Kupite takoj komad tega idealnega mila, mogoče najdetz tudi Vi zlatnik!

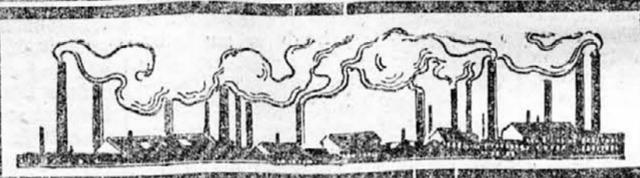
Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejšje urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. - Tiska šolske, mladinske, teposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. - Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopis, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole. Risanke, dnevniki in beležnice.

GRADBENO PODJETJE ING. DUKIĆ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24

„SAVA“

opće osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu

ustanovljena od jugoslovenskih denarnih zavodov: Prva hrvatska štedionica, Hrvatska eskomptna banka in Srpska banka d. d. u Zagrebu, Jadransko-Podunavska banka d. d., in Zemljaska banka d. d. v Beogradu, ter Zemljaska banka za Bosnu i Hercegovinu v Sarajevu je prevzela v kraljevini SHS elementarna zavarovanja obče zavarovalnice Assicurazioni Generali v Trstu. Lastni družbeni jamstveni fondii brez garancij bank-ustanoviteljie okroglo 30 milijonov dinarjev. **Generalno zastopstvo za Slovenijo v Ljubljani, Sv. Petra c. 2** posiuje v vseh zavarovalnih strokah.

„CABA“

опче осигуравајуће дioni-чарско друштво у Загребу